

עלון מס' 27 (3276)
י"ד תשרי תשפ"א
2 אוקטובר 2020

סוכות תשפ"א

שנת 2020

"השמים משתנים לעיני החקלאים/ ולאורק כביש החולל החברים פורחים". אני יודע, אני יודע, כבר ציטטי בעבר את השורות הללו, אבל הן כל כך משמעותיות ועמוקות. ואם אתם מתחברים אליהן עם המנגינה, אין משהו יותר מנחם מקטע זה. השבוע היינו בפסגת היום הארוך בשנה, וכבר אנחנו גולשים אל הימים הקצרים והקריירים, אל הימים הקרים, ו"בעזרת השם" – לקראת גשמי ברכה שימשיכו למלא מאגרי מים.

הקורונה – דו"ח מהנעשה אצלנו, כפי שתמיר שחף מעביר לעלון. שימו לב לשורות האחרונות, בל נאבד את שיווי המשקל ביחסים שלנו.

47 שנים למלחמת יום כיפור הקשה והכואבת. בתי העלמין לא מתמלאים בהתייחדות עם הנופלים, שוב הקורונה משטה בנו. דף התייחדות עם הנופלים שלנו מחזיר אותנו לאותם הימים. בהתייחדות צנועה עם בני המשפחה וכמה ידידים הוקראו קטעי זיכרונות. מצמרר היה לשמוע את **הלל שחף-מאיר** קורא את שכתב מרחשי ליבו ומרגש את כולנו. הוספנו לדף הזיכרון את שכתב והוקרא על ידו.

קצת חומר על 'כל נדרי' ביום כיפור וסיפורי חג הסוכות בגלגוליו מהגולה לארץ ישראל החלוצית. **חגיגה – שבעה נקלטים חדשים** רוצים להיטמע בינינו בקהילת עין המפרץ. לקראת ההצבעה כל אחד מהם מצהיר, בקיצור רב, את כוונותיו, לשיקולכם כמובן.

כתבה מלומדת מביא לנו **ליאור לויתן** על החינוך בימי הקורונה, לא לפספס. **ד"ר יונת רוטמן** מספרת לדפי על ספרה החדש, "**הגרעין והקליפה**", הנוגע בלהקת המחול הבין קיבוצית שיהודית ארנון, כלת פרס ישראל, ייסדה בקיבוץ געתון. קבלו רקע לכתיבת הספר, ואיך לא תרכשו אותו ?

יאללה, די לחפור. מרגע שהוצאתם את העלון מתא הדואר אל תניחו אותו על הערימה שעל השולחן. תתחילו בו ואחר כך כל אחד לדרכו. להתראות בשבילים עם מסכות.

חג שמח,
מוכה

חג שמח!

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	כל נדרי
4-5	נר זיכרון ודברים לזכר לוי בר-זיו
6-7	לכבוד חגי תשרי
8-9	משולחן הנהלת הקהילה
10	משולחן מש"א ותוכנית למבני ציבור
11	הצעה חלופית בנושא הביטוח
11	ביקור שר החקלאות
12-14	מהנעשה באגף צמיחה דמוגרפית
15	זמן קורונה וזמן ארכיון
16-17	חינוך בין הסדקים
18	תודות ופרגונים למתן
19	סקר זום
20-22	הגרעין והקליפה
23	חילופי גברי בחינוך ותרומה לבית הגלגלים
24	תרבות, חידה והודעה

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

"כל נדרי"

60 שניות על מסורת ומה מסתתר מאחורי תפילה "כל נדרי"

סדר התפילה של **יום-כיפורים** מתחיל באמרת "כל נדרי" וזמנה לפני שקיעת החמה, מכיוון שהיא כעין התרת נדרים, ואין מתירים נדרים בשבת ויום-טוב, אלא לצורך שבת ויום-טוב בלבד. במדינות רבות נוהגים שקודם "כל נדרי" מוציא הגדול שבקהל ספר-תורה ומקיף עמו את הבימה והאנשים מחבקים, מנשקים את ספר-התורה, מבקשים מחילה וסליחה על מה שפגמו בכבוד התורה, מקבלים עליהם מהיום והלאה ללכת בדרכה ואומרים כמה פעמים את הפסוק:

אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמוזה!

גמרו את ההקפה - נגשים שנים מחשובי העדה וספרי-תורה בידיהם ועומדים משמאלו ומימינו של החזן ואומרים שלשתם:

בִּישׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה וּבִישׁיבָה שֶׁל מַטָּה,
עַל דַּעַת הַמָּקוֹם וְעַל דַּעַת הַקֹּהֶל,
אָנוּ מִתְּרִים לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֶבְרָיִים.

וחוזרים על ההכרזה שלוש פעמים. נוסח הכרזה זו נשתמר מתקופת **הגזירות בספרד**. רבים לא יכלו לעמוד אז בעינויים הקשים, עברו על דת ישראל וקיבלו עליהם למראית-עין את הדת הנוצרית, אולם בסתר שמרו על דת אבותיהם. כיון שבא **ליל יום-כיפור**, שמו נפשם בכפם ונתקהלו במרתפים כדי לקבל עליהם ברוב עם קדושת היום ולבקש על עצמם רחמים מלפני המקום.

נוסח "כל נדרי" בארמית בארץ-ישראל

כָּל נְדָרִי וְאֶסְרִי וְשְׁבוּעִי וְחֶרְמִי וְקוֹנָמִי וְקוֹנָסִי וְכוּנִי, דְּנִדְרָנָא וְדִאֲשְׁתַּבְּעָנָא וְדִאֲחֲרִימָנָא וְדִאֲסָרָנָא
עַל נַפְשִׁתָנָא מִיּוֹם-כְּפוּרִים שְׁעָבַר עַד יוֹם-כְּפוּרִים זֶה, וּמִיּוֹם-כְּפוּרִים זֶה עַד יוֹם-כְּפוּרִים הַבָּא
עָלֵינוּ לְטוֹבָה, - בְּכֻלָּהוֹן אַחֲרִיטָנָא בְּהוֹן, כְּלָהוֹן יְהוֹן שְׁרֹן, שְׁבִיקִין, שְׁבִיתִין, בְּטָלִין וּמִבְטָלִין לֹא
שְׁרִירִין וְלֹא קִימִין. נְדָרָנָא לֹא נְדָרִי וְאֶסְרָנָא לֹא אֶסְרִי וְשְׁבוּעָתָנָא לֹא שְׁבוּעוֹת.

(כל נדרים ואסורים¹ ושבעות וחרמות וקונמות² וקינוסים³ וכנויים, שנדרנו ושנשבחנו ושחרמנו ושאסרנו על נפשותינו מיום-כפורים שעבר עד יום-כפורים זה, ומיום-כפורים זה עד יום-כפורים הבא עלינו לטובה - בכולם אני מתחרט בהם, כולם יהיו מותרים, עזובים, שבותים, בטלים ומבוטלים. לא שרירים ולא קיימים. נדרינו אינם נדרים, ואסרינו אינם אסורים, ושבעותינו אינן שבעות.)

וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
כִּי לְכָל-הָעָם בִּשְׁגָגָה!

אחר כל נדרי מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֲחִינּוּ וְקִימָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

1. החלטה בשבעה להימנע מדבר הנאה.

2. לשון שבעה בייחוד שבעת איסור

3. קנסות שהוטלו

ער זיכרון

47 שנים לאחזקת יום כיפור
ונפילת בנינו

לוי בר-זיו
נפל 7.10.1973

זבולון אמיצי
נפל 8.10.1973

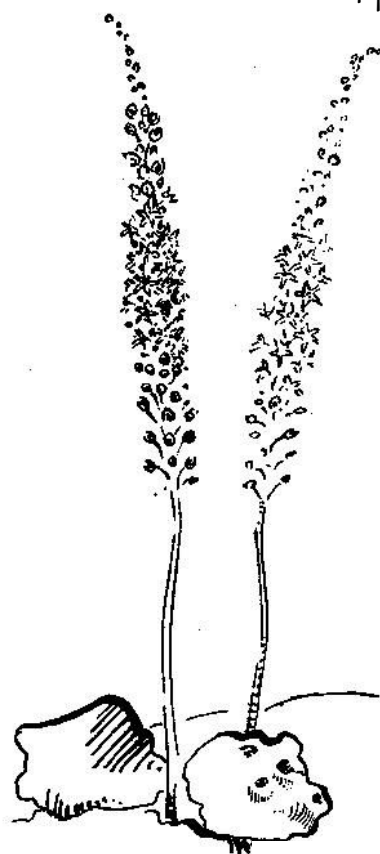
יחי זכרם
ברוך

לוי בר זיו/ הלל שחק מאיר

בכל שנה, עמדנו שם פעמיים לפחות,
תמיד השתעממתי מזה, לא הצלחתי להבין את כל הסיפורים והברכות,
לא הבנתי למה כולם בוכים ורק אצלי הדמעות לא בורחות.
כבר ראיתי את הכל עשרות פעמים, שמעתי את השירים וקראתי את המכתבים,
וקצת נמאס כל פעם לפגוש את אותם אנשים.
שמעתי מה היית בשביל כולם,
איך תמיד היה לך חיוך על הפנים,
אבל אחרי הכל אותך לא פגשתי,
ואיך אפשר לבכות על מישהו שלא אכיר ולא הכרתי.

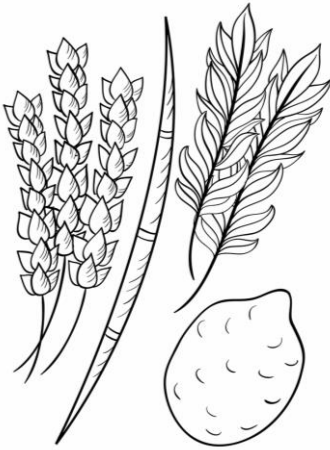
בכל שנה, עמדנו שם פעמיים לפחות
שמעתי את כל אותם הסיפורים והברכות,
אבל הפעם לא היו לי מספיק הסחות, אז הקשבתי לשיחות
וראיתי איך נופלות כל המסכות והחומות,
רק אז באמת הצלחתי לבכות.

אם כמה שיפים, כל הסטורים והסיפורים, כל השירים והמשפטים
ביום הזה לא בכיתי על אלפי אנשים שלא מכירים
והלב לא נרקע ל- 23,816 קרעים
רק לכמה בודדים
ולא נעים לי להגיד אבל לא בגללך, הגיבור מהאגדות, ואני בטוח שכזה היית.
לא בכיתי בגללך, שלא זכיתי להכיר אותך,
אלא על אלה שכן בגללך שבורים,
אלה שהשארית מאחורה ועדיין בחיים.
אותם אנשים שבזכותך השלימו עם החיים והפכו את שלי להרבה יותר טובים.
סבא שלי ואחיו, שכל הזמן זוכרים
ואני בטוח שתוהים איך יכול להיות שלהם כבר יש נכדים,
אבל אחיהם הגדול עוד לא בן 30...
מאות תמונות וסיפורים שראיתי,
איך הכל היה תמים יותר כשהייתם ילדים
איך תמיד היית עם חיוך על הפנים.
סבתא רבתא שלי, אמא שלך,
איבדה את בנה הבכור וגם היא לא צריכה שום יום כתירוף לזכור.
אחת האנשים הכי חזקים שאני מכיר,
היא יודעת שכבר לא תחזור ועדיין תולה כמה שיותר תמונות על הקיר
ובכל יום מטיילת למצבה שלך
וכשמסתכלים מקרוב אפשר לראות את כל הכאב בעיניים שלה.

בכל שנה, עמדנו שם פעמיים לפחות
שמעתי את כל אותם הסיפורים והברכות
וראיתי את כל העיניים הרטובות
בכיתי אני כי הלב נקרע לכמה חתיכות בודדות
אותן חתיכות שמחזיקות אחת את השנייה.
אני לא רוצה לחשוב מה היה יכול לקרות אם היו נפרדות,
כי כשנזכרים בכל הסיפורים המדהימים גם אחרי יום הכיפורים
עכשיו אני רואה שזה רק הופך אותם ליותר מאושרים
כי בכל פעם שהם רואים איזו תמונה שלך,
הם נזכרים ביופי של החיים.
ונכון, לא הכרתי אותך ולא בכיתי בשבילך
בכיתי בשביל אלו שכן, אלו שנעזרים בכל כוחם
כדי לא להיות היחידים עם הזיכרון שלך.
ולכן כל-כך חשובים להם כל הסיפורים והשירים,
לכן בכל פעם מחדש מרגש לפגוש את כל האנשים
כדי להיזכר שעל כולם השפעת במהלך החיים.
כי יום הזיכרון הוא לא בשביל הנופלים
אלא בשביל להעריך את אלה שזוכרים וממשיכים עם החיים
אז אולי רק תבוא לבקר לפעמים...

לכבוד חגי תשרי

שיר יום כיפור/ יהודה עמית

סלחו לי כבר עכשיו, שלושה חודשים
לפני ימי הסליחה הנוראים.
אני חושש שלא אגיע.
אני מפזר את יום הכיפור על פני כל השנה.
ענבים בשלים בעונתם.
אך איך יבשילו חטאים וכפרתם ביום אחד?

חג סוכות - רקע (מתוך אתר האינטרנט של מכון שיט"ס):

סוכות הוא האחרון לשלושת הרגלים (על פי הספירה המקראית ראשית השנה מצוינת בחודש ניסן). החג מתחיל בחמישה עשר בחודש תשרי ונמשך שבועה ימים. בסיומו מציינים חג נוסף "שמיני עצרת" אשר ברבות השנים הפך להיות גם חג "שמחת תורה".
המאפיין המרכזי של החג הוא הישיבה בסוכה: "בספת תשבובי, שבעת ימים; כל-האזרח, בְּיִשְׂרָאֵל, יֵשְׁבוּ, בְּסֻכּוֹת. לְמַעַן, יָדְעוּ דְרֹתֶיכֶם, כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מִמִּצְרָיִם" (ויקרא כ"ג, מ"ב-מ"ג). הסוכה מהווה דירת ארעי (זמנית) פשוטה, אשר תקרתה סכך וקירותיה בדים או לוחות עץ, המסמלת את אורח החיים של בני ישראל בתקופת הנדודים במדבר, לאחר יציאת מצרים. את היתד הראשונה של הסוכה נוהגים לתקוע במוצאי יום הכיפורים. במהלך החג נהוג לגור בסוכה הנבנית בסמוך לבית הקבע של המשפחה, לשהות, לאכול וללון בה. מקבלים בה אורחים (אושפיזין) ומקיימים התרחשויות חברתיות שונות. במהלך החג מברכים על ארבעת המינים – אתרוג, לולב, הדס וערבה: "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים, וְעֵנָף עֵץ-עָבֹת, וְעֵרְבֵי-נָחַל; וּשְׂמַחְתֶּם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם—שִׁבְעַת יָמִים" (ויקרא כ"ג, מ'). תפקידם של ארבעת המינים הוא להזכיר את הקשר של החג לטבע ולעבודת האדמה, אך ברבות השנים הטעינה אותם המסורת היהודית במשמעויות רוחניות עמוקות.

סוכות הוא חג האסיף: "חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ, שִׁבְעַת יָמִים: בְּאַסְפֹּךָ—מִגֶּרֶךְ, וּמִיֶּקֶד. וּשְׂמַחְתָּ, בַּחֹדֶד: אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ, וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ, וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהִיתוֹם וְהָאֲלֻמָּנָה, אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ" (דברים ט"ז, י"ג-י"ד). בתקופה זו של השנה, סיום הקיץ, אוסף החקלאי את יבולו ומציין את סיום השנה החקלאית. עם סיום האסיף הוא פותח שנה חקלאית חדשה ומצפה לגשם. תפילת הגשם היא מסימניו ומנהגיו המובהקים של החג הזה, אשר נטוע היטב בתוך הויה חקלאית של עם אשר עובד את אדמתו.

סיפור החג:

הסוכה היא דירת ארעי. פשטותה מחברת בין ההווה הארצית-חקלאית של החג לבין ראשית הסיפור ההיסטורי של עם ישראל – יציאת מצרים. פשטותה של הסוכה מאפשרת לנו לייצר, ולו לשבוע, מידה של שוויון כלכלי בין המעמדות החברתיים בעם. גם עשירים וגם עניים מתגוררים בתוך דירה קטנה, שאין בה פאר והדר או נוחות מיוחדת. אומר על כך פילון האלכסנדרוני: "תעודת הסוכות להזכירנו בעושרנו את העוני, לפי שחייב אדם לזכור בעושרו את העוני, בימי תפארתו את השפלות..." (על החוקים, 204). הוויתור על הפאר והנוחות הם הפסקה מהשגרה של תרבות צריכה המחייבת את הרדיפה אחר הרכוש והממון, והיא יכולה ללמד אותנו פרק חשוב בצניעות והסתפקות במועט.

במרוצת השנים קיבלה הסוכה גם משמעות רוחנית הקשורה בערך השלום. הסוכה נקראת "סוכת שלום" ובבית המקדש נהגו להקריב שבעים פרים, כמספר אומות העולם (על-פי המסורת) וכסמל לשאיפה לשלום עולמי.

מבנה הסוכה מוכר היטב לחקלאי, אשר מרכז ממנה את עבודת איסוף היבול לפני בוא הגשמים. זהו חג חקלאי מובהק המחובר ללוח השנה, ואשר התעצב במציאות של עם היושב על אדמתו ומעבד אותה. השמחה המרובה, המהווה אחת ממצוות החג, קשורה לשמחת החקלאי שסיים לאסוף את יבולו. המתח ואי הוודאות המאפיינים את תקופת צמיחת היבול מתחלפים בשמחה וברוגע שלאחריו, כאשר כל היבול נאסף אל המחסנים לפני בוא הגשם. גם מנהגי המים ותפילות הגשם המאפיינים את החג קשורים בעונת השנה בו הוא מצוין ובהקשר החקלאי שלה. בסתיו, עם תום הקיץ ורגע לפני החורף, אנו עומדים בפני שנה חקלאית חדשה, אשר עשויה להיות ברוכת גשמים אך גם עלולה להיות דלה בהם. לכך יש, כמובן, השפעה מרחיקת לכת על החקלאי ועבודתו.

החג בציונות:

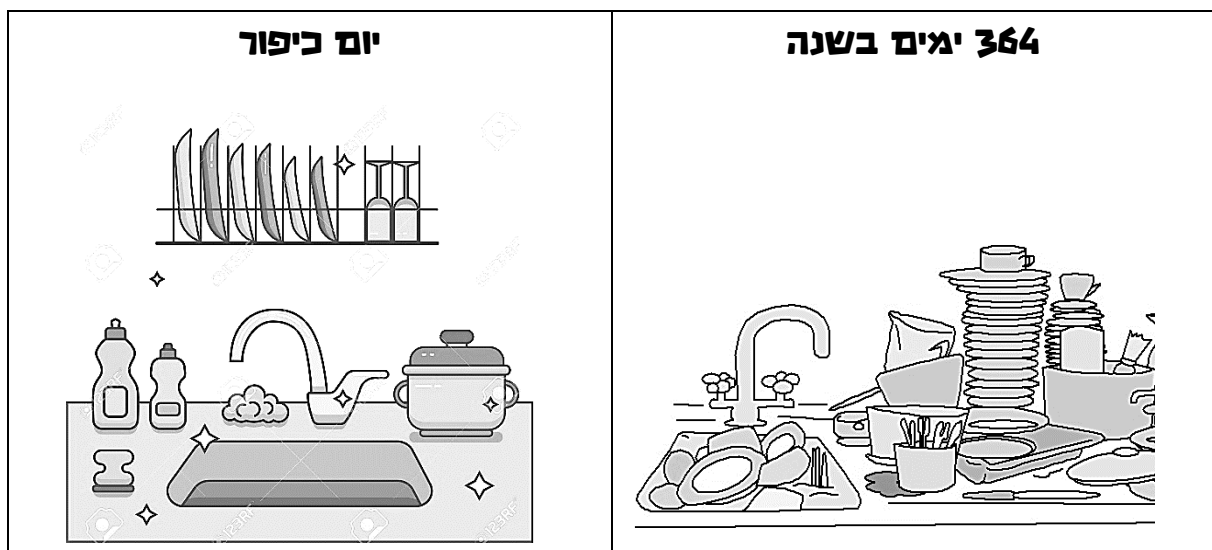
עם ראשית הציונות החלוצית וחזרת חלק מהעם היהודי להתיישב על אדמתו ולעבדה, קיבל מחדש חג הסוכות את משמעויותיו החקלאיות המקוריות. משמעויות אלו, שהפכו בגולה לסמלים רחוקים ותלושים, חזרו להיות ממשות חיה עבור חקלאים ומתיישבים. גם הערכים החברתיים-שוויוניים של החג התאימו לרוח הציונות החלוצית, אשר ביקשה לכוון בארץ ישראל חברת מופת צנועה וללא פערים חדים בין עניים לעשירים. נדמה שדווקא היום, בחברה הישראלית של שנות ה-2000, ערכים אלו רלוונטיים יותר מתמיד. הפערים החברתיים בישראל הם מהגדולים בעולם המערבי, ותרבות הצריכה הפכה להיות המאפיין העיקרי של תרבותנו. הפסקה של שבוע מהמרוץ האין סופי אחר הממון והעושר יכול להיות משמעותי בחינוך עצמנו לערכים עליהם ביקשנו לכוון את החברה שלנו, רק לפני קצת יותר ממאה שנה.

אתוך דף הפייסבוק "ילדים הם התסריטאים הטובים ביותר":

הגננת: מי זוכר איך קוראים לגשם הראשון?

ילד א': היורד!

ילד ב': לא, קוראים לו היורק!

משולחן הנהלת הקהילה / תמיד

מתוך פרוטוקול הנהלת קהילה מספר 20 מיום 10.9.2020:

1. **צוות מעורבות חברתית** – הנהלת הקהילה מצטרפת לדעת ההנהלה הכלכלית להרחבת מעורבות החברתית של עין המפרץ ב- 100 אלף ₪ לשנת 2020, וזאת עקב מצב החברה בארץ בתקופה זו. את הצוות מרכיבת עדיה קליין, וחברים מוזמנים להציע הצעות מתאימות.
2. **הצגת מודל פירות הנכסים** – הוצג ע"י חיים פרי. ההנהלה מציעה לצוותי השיוך לקבוע את התאריך 31.12.20 כיום לסיום חישוב הוותק לשיוך, גם אם לא יסתיימו הדיונים.
3. ההנהלה מאשרת קבלת **הלוואות לבניה בתנאי משכנתא** במקום הלוואות בערבות הקבוץ, כפי שנהגנו עד היום. ההלוואות בערבות קרן קמ"ע בריבית טובה יותר, ומאפשרת קבלת הלוואה גדולה יותר עבור החברים הבונים את ביתם. צוות מצומצם שיכלול את עופר רפאלי, תמיר והראל יגיעו להסכמים הדרושים עם קרן קמ"ע, בנקים, וחברים בסיוע עורכי הדין.
4. **דיון מחודש במודל ביטוח הסיעוד** - מוזמן אוריין פליישר (משקי טנא). הוצגו חלופות אפשריות של ביטוח סיעודי והשפעתן על החוב האקטוארי הסיעודי של הקבוץ. עלה נושא המחויבות העתידית של הקבוץ, וכמה שנים של התחייבות קדימה אנו לוקחים על הקבוץ, או מעבירים את המחויבות לחברים. הדיון לא הסתיים. יש לסכם:
 - מבנה המודל המוצע
 - האם הביטוח יבוצע בקרן פנימית בלבד או גם בחברת מגדל
 - מה נדרש מחבר צעיר בשלב הקליטה
 - גובה התשלום המוצע לחבר לחודש

מתוך פרוטוקול הנהלת קהילה 21 מיום 17.9.2020:

1. יסמין אסף וזיו אטד הציגו את רשימת הבנים שנרשמו למכרז אוגוסט 2020, וכן בני זוג של חברים המועמדים לקליטה. כולם סיימו את המבדקים החיצוניים. כל מועמדי הקליטה יגיעו לדיון בשיחת קיבוץ.

לחיות לצד הנהיף / תמיד שחף

חברים שלום, אנסה לשתף במצב חיינו תוך כדי משבר הקורונה:
היום אנו לפני ערב סוכות, ונמצאים כבר כשבוע ימים בסגר העובר על המדינה כולה. אכן כמות החולים במדינה גבוהה מאוד - מעל ל-7000 חולים ביום, מה שגורם לעשרות אלפי אנשים הנדרשים בבידוד וכן כבר מעל ל-1500 אזרחים שהלכו לעולמם במגפה זו.
יחד עם זאת, אנו כקהילה קיבוצית מנסים כל הזמן להמשיך ולתפקד בצורה המיטבית, תוך הנחה כי נידרש לכך עוד חודשים רבים.

עיקר הניהול מתבצע היום על ידי ההנהלות, ורק כאשר אנו נדרשים להיערך לשינוי במצבי החירום או חלילה לאירוע הדבקה אנו מכנסים את צח"י (צוות חוסן ישובי), שגם הוא מורכב בעיקרו מממלאי התפקידים, על מנת לתת מענה לכלל הציבור ובמירב התחומים. נכון להיום יש אצלנו 4 חולים מאומתים אשר מרגישים כולם טוב וצפויים להשתחרר מבידוד בימים הקרובים. כמו כן 6 איש עדיין בבידוד.

לא פעם פונים אלי חברים על מנת שאפרסם את שמות המבודדים כדי שניתן יהיה להישמר ולשמור על הבריאות. עלי להבהיר כי לצורך פרסום שמות המבודדים נדרש לקבל אישור מהאדם הנמצא בבידוד. בתחילה, כאשר פה ושם היה מבודד, בקשתי את אישורו ופרסמתי. בחודש שעבר הגענו למעל 160 מבודדים, ולכן לא היה טעם להתחיל ולפרסם את כולם. לפיכך, היום אנו מפרסמים את שמות החולים בלבד, וגם זה רק לאחר קבלת אישור מהם. זאת אני עושה בעיקר על מנת שחברים הנדרשים בבידוד יוכלו להתריע ולהיכנס לבידוד, וגם על מנת שניתן יהיה לסייע לאותו חבר אם הוא צריך עזרה כלשהיא. כל חולה כמובן נמצא במעקב יומי טלפוני מול המרפאה, על מנת לוודא כי אין התדרדרות במצבו.

המקום הרגיש ביותר אצלנו הוא כמובן ביתנו. כאן מבוצעות לעובדות בדיקות שגרתיות אחת לשבוע. בשבוע שעבר נמצא כי אחת העובדות חיובית לקורונה. לאחר מכן גם טלי מנהלת הבית והאחות נמצאו חיוביות גם הן. מצב זה הביא אותנו לנקודה רגישה מאוד, בה צוות הבריאות כולו – שגית, טלי, הרופאה, המועצה והחוקרת האפידמיולוגית הנפתית (נפת עכו) מקיימים דיאלוג יומי על מנת לנסות ולבלום את התפשטות הנגיף גם לדיירי הבית המבוגרים. חלק גדול מהעובדות נאלצו לצאת לבידוד על אף שהיו שליליות בבדיקה. נעזרנו במספר חברות קבוץ בכל עבודות הבית, ועל כך אני מודה להן מאוד על הנכונות להתגייס לעבודה מורכבת זו. בשלב זה נאלצנו לעצור כל כניסה לביקורים עד שנוודא ונבודד את כלל הנשאים – אם יש כאלו. הוספנו מיגון נוסף לעובדות, וכל עובדת נדרשת באישור הרופאה לעבוד. הוספנו מעקב יומי אחר הדיירים על מנת לוודא כי אין למישהו תסמינים. הצוות עובר ריענון לנהלים, אך עדיין יציאתן הביתה וחזרה היא מוקד בעייתי לכל הדעות. בתוך כל חוויה זו אנו נדרשים לראות כל אחד ולנסות להקטין את תחושת הבדידות ככל הניתן.

הבדידות היא מצרך נדיר פחות בקרב כלל הקהילה בתקופה מאתגרת זו. כאן אני מבקש את כלל החברים לשים לב לשכנים, להיות בקשר עם משפחתכם בין אם בטלפון, בשיחה, בעזרה או בסיוע. אתם כמובן מוזמנים להסב את תשומת ליבנו לכל צורך נדרש. צוות שהוקם לכך כולל את ניצן, כרמית פלג, יונה ואילת אדיב ויחד עם מתנדבים נוספים מסייעים כשנדרש. תקנות וחוקים משתנים, כפי שאתם רואים, כמעט על בסיס יומי. בתוך כל אלו אנו פועלים לקיים משק המכיל בתוכו מפעלים חיוניים רבים וחקלאות ענפה. אנו עושים כמיטב יכולתנו לאפשר לכלל החברים לצאת ולעבוד ולנהל את חיי השגרה בצורה הטובה ביותר. המנהלים וצח"י אינם שוטרים (בהם נקווה שלא נידרש להשתמש). אנו נבקש, נסביר ונקפיד על כך שבמקומות הציבוריים יפעלו החברים בהתאם לכללים ולתקנות. כאשר פונים אלי חברים אני משוחח עם חבר כזה או אחר ומבקש לפעול בהתאם, אך אני מציע לכולנו לפנות יפה, לדבר בצורה מכובדת אחד לשני, וגם מצפה לכבד את האחר ולשמור על הכללים. הרי נצטרך לחיות כאן יחד גם הרבה אחרי הקורונה.

בתוך מהומה זו – תחת מצב הקורונה אנו עדים לפגיעה קשה בדמוקרטיה הישראלית, ואני שמח ומחזק את החברים המובילים ומשמיעים את דעתם בנושא חשוב זה. עשו זאת תוך שמירה על הכללים והבריאות.

בנו סוכה יפה, השתתפו בפעילות התרבות והתנדבו לסייע ככל שאתם יכולים. צאו קצת מהבית ושמרו על הבריאות.

חג שמח!

סיכום פהישה בנושא עבודת נוער

החלטה צוות ניהול יחד עם עו"ד נעמי אשחר/ כרמן

- ← **כללי:** עקב משבר הקורונה מספר נערים גדול עובדים יותר בשעות המתפנות עקב סגירה מדי פעם של מערכת החינוך. היתה שיחה עם כמה נציגים על מה מקבלים ומה לא. אנחנו עדיין מוגדרים כקיבוץ שיתופי, לכן לאורך השנים לא התייחסו יותר מדי לעבודת נוער. אנו רואים ברכה בכך שבני הנוער משתלבים בעבודה, מכירים חברים, לומדים לעבוד וגם מסייעים לענפי הקבוץ השונים.
- ← **מטרת הפהישה של צוות ניהול עם עורכת דין בתחום העבודה** – ללמוד את המגבלות הקיימות על עבודת הנוער, ולראות מה ניתן לעשות על מנת שבני הנוער יוכלו לסייע ללא סיכון עבורם או עבור הקבוץ.
- נעמי הסבירה את עיקרי הדברים – נוער רשאי לעבוד לצרכי לימוד, על פי שעות וכללים הרשומים בחוק ומוכרים לנו, לכן ניתן ונדרש להקפיד עליהם. לצורך כך יבוצעו הדברים הבאים:
- ← **עד כיתה ט' - עבודה בהתנדבות, לימוד והכשרה לקראת עבודה.** אין צורך בתשלום ביטוח לאומי, אך אין אובדן כושר עבודה. לכן יש סיכון, ורצוי מאוד להחתים את ההורים כי הם מודעים לכך. יש להקפיד כי העבודות אינן מסוכנות – לא לעבוד ליד מכונות ולא להחליף אדם נוסף.
- ישלח מכתב לכל ההורים בסקטור זה וההורים צריכים לחתום.
- ניתן לעשות גיוסים לצרכי הנעורון למטרות שונות בתשלום מרוכז.
- ← **בין כיתה ט' עד י"ב' מגיל 14 - 17/18 - עבודה בענפים בהתאם לכללים, שכר לפי חוק עבודת נוער.** אין אפשרות לעבוד בזמן לימודים, לכן על הנעורון והענפים לבדוק כי אכן עובדים בימים חופשיים בלבד. מכיוון שהנערים עובדים באופן חלקי ועל פי הצורך בלבד יש קושי לרשום להם תשלום חופשה או מחלה. לכן סוכם כי השכר לנער יהיה שכר נוער + 8%, כפדיון חופשה הבראה ומחלה מראש.
- ← **אחרי סיום י"ב - כל הנערים העובדים בקבוץ יעברו לעבוד עם תלוש שכר חיצוני.** בצורה זו נקפיד גם על הפרשות סוציאליות כחוק, וגם נאפשר לבן קבוץ לעבוד במהלך השירות הצבאי אם יתאפשר לו. בהסדר זה נתחיל מחודש 10.2020. נשלח מכתב לכל מי שסיים י"ב.

תוכנית אב למבני ציבור – עין המפרץ 2020 / דמי בד-זי

- צוות ההיגוי לגיבוש תוכנית אב למבני ציבור והמרחב הציבורי מתקדם בעבודתו.
- ✓ סיימנו מיפוי של השימושים בכל המבנים הציבוריים.
 - ✓ נפגשנו עם בעלי התפקידים ומנהלי הפעילויות כדי ללמוד על השימושים הנוכחיים, ואת נקודת מבטם לשנים הבאות.
 - ✓ הופץ שאלון לכל חברי הקיבוץ במטרה לשרטט ולנתח את מפת הרצונות הקולקטיבית מהמרחב הציבורי ומבני הציבור בעין המפרץ.
- מאוד חשוב לקבל תשובות ממקסימום חברים ואנחנו מבקשים שמי שעדיין לא ענה, יעשה זאת עד יום ראשון 4/10.**
- תוכנית האב מסתכלת 10 שנים קדימה, ותאפשר לנו כקהילה לקדם ולפתח את השימוש במבני הציבור ובמרחב הציבורי, באופן שיתאים בצורה מיטבית לאיכות החיים שלנו בעין המפרץ.

הצעה חלופית לעניין הביטוח המשלים/ אמציה

להנהלת האספה שלום,
הצעתי להצבעה (בעקבות האספה אמש): הקיבוץ מקופתו הקולקטיבית ימשיך לשלם את הביטוח שרכשנו.
החבר הזוכה בהשתתפות הביטוח בהתאם לדרישתו יפריש החל מ-1.1.2021 אגרה סמלית, שתתרום לקופת העזרה ההדדית.
(הבהרה: הקופה נאגרת בחשבון נפרד בקרן המילואים שלנו, ומיועדת לעזרת חברים בעלי צרכים מיוחדים) הנהלת הקהילה תביא הצעה מוגדרת לענין זה.
המגיש - אמציה
הערת הבהרה: במהלך השנים הטלנו על החבר את המשך התשלום של ביטוח קטסטרופות (31.5 ש"ח), וכן את הביטוח הסיעודי.

תשובת הנהלת האספה:

אמציה שלום,
קראנו את הצעתך. אנו רואים בהצעה זו הצעה חדשה ושונה ביצועית ועקרונית.
החלטת ו.אסיפה - היה והצעת הנהלת קהילה לא תעבור בהצבעה, ניתן יהיה להגיש הצעה שונה בתקציב 2021.

ביקור שר החקלאות

שר החקלאות ופיתוח הכפר, אלון שוסטר, קיים ביום שלישי ה-22 בספטמבר סיור מקצועי בצפון, יחד עם מנכ"ל משרד החקלאות וראשי המועצות האזוריות מטה אשר ומעלה יוסף. השר שוסטר ביקר, בין היתר, במתקן הכילוי בעין המפרץ ובחוות הניסיונות גליל מערבי. לירון עומר כתב על כך בפייסבוק:

שמחנו לארח במתקן הכילוי את אלון שוסטר, שר החקלאות ופיתוח הכפר, מנכ"ל משרדו, נחום איצקוביץ, אנשי משרדו ואת הנהלת המועצה, ראש המועצה משה דוידוביץ וסגניו אייל רייז ויורם ישראלי.
הביקור הינו חלק מהמאמצים הרבים הנעשים מול מגוון גופים ורשויות במטרה לקדם את פעילות המפעל והמודעות אליו.

שר החקלאות סיכם את הביקור בהתרשמות חיובית מאוד וציין כי המפעל נבנה בסטנדרטים גבוהים ביותר העומדים בתקני איכות הסביבה המחמירים. המשרד יעשה מאמצים להשתמש בשירותיו של המפעל.
המפעל, בנוסף להליך כילוי הפגרים, יטפל בפסולת אורגנית, כגון שאריות שחיטה ומפעלי פירוק בשר וייצר מזה דשן אורגני ושמן לתעשיית הביו - דיזל.
בהזדמנות זו אנו שמחים לעדכן כי בניית המפעל החדש נמצאת בשלבים מתקדמים, צפי הפעלה הוא תחילת שנת 2021.

באה סאב שבאט הביתה...

קליטה מיטבית לעין המפרץ

מהנעשה באהף צמיחה דמוהרפית (צמ"ד) וקליטה/ יסמין

שלום לכולם,
חדשות משמחות! בהתאם לתקנון הקליטה החדש, בימים אלו מסיימים 7 בני ובנות זוג של חברים קיימים את מבדקי הקליטה שלהם, ובהתאם יובאו להצבעה באסיפה לקבלתם לחברות. כולם סיימו בהצלחה את מסלול הקבלה החדש (ראיונות היכרות משפחתיים, מבדק חוסן כלכלי, מבדק התאמה חברתית, המלצה של ועדת קבלה והמלצה של הנהלת קהילה) ויציגו את עצמם באסיפה הקרובה. בהצלחה לכולם!
להלן מספר מילים להיכרות מפי המועמדים והמועמדות שיובאו באסיפה קרובה בבקשה לקבלה לחברות:

מתן אזולאי- (בעלה של ניצן אלברג)

אני מתגורר בקיבוץ מזה חמש שנים.
נולדתי בבת ים, שם גדלתי והתחנכתי עד הצבא. הורי גרים כיום בכפר ורדים ואחי בתל אביב.
בצבא שירתי כנהג ביחידה לוחמת, שם פגשתי את ניצן, ומאז אנחנו יחד.
כיום אני עובד בחברת טרה, בעל קו חלוקת חלב באזור אור-עקיבא – זכרון.
בזמני הפנוי עוסק בספורט ונהנה מחיי המשפחה עם עדי, התינוקת המתוקה.
אוהב את חיי הקהילה בקיבוץ, את המרחבים והירוק.

עידן יונסי (בעלה של הילה עומר)

אני נשוי להילה יונסי (עומר).
נולדתי וחונכתי בנהריה.
גדלתי במשפחה חמה ואוהבת לצד שני אחים ואחות.
מגיל ילדות ועד היום אני אוהב לנצל את הזמן הפנוי שלי בדיג, טיולים, בניה וזמן משפחה.
את לימודי התואר שלי סיימתי בהצטיינות בטכניון, בעל תואר הנדסאי מכונות.
בעבר עבדתי ברפא"ל וישקר, ומזה 3 שנים עובד במשרד הנדסה ופיתוח של ימאתון.
כשהכרתי את הילה היה לי ברור שהקיבוץ הוא המקום בו אני רוצה לחיות ולגדל את ילדיי - במרחבים הפתוחים, עם התרבות והעשייה השופעים, ובמקום בו אני מרגיש בית.
ביולי השנה נולדה לנו בת בכורה בשם ליבי, שנתנה לנו את הזכות להפוך להורים ולמשפחה קטנה ומאושרת.

טניה עומר (אשתו של אדם עומר)

נעים מאוד, שמי טניה.

גדלתי להורים מקסימים בעיר עכו. את רוב ילדותי ביליתי בים, השתתפתי בחוגי ריקוד ותאטרון. יש לי 2 אחים גדולים ואחיינים אהובים שאיתם אני אוהבת לבלות. תמיד התחברתי לעולם החינוך, ולכן למדתי תואר ראשון ותואר שני בייעוץ חינוכי. בתחילת התואר הכרתי את אהוב ליבי אדם, בזכותו נחשפתי לעולם הקיבוץ.

ב-4 שנים האחרונות עבדתי כרכזת בעמותת 'חינוך לפסגות', שבאה לקדם ילדים בעלי פוטנציאל למצוינות בעיר עכו. עבודה משמעותית, בה התנסיתי במגוון רחב של כובעים וקידום מטרות להישגים גבוהים. תוך כדי העבודה בחינוך לפסגות התחלתי תואר שני בייעוץ חינוכי, שאותו סיימתי בפברואר האחרון.

לפני שנה בדיוק נולד לנו ניתאי המתוק, ילד קסום שאוהב מאוד את הטבע, את האנשים ואת החיים בקיבוץ, תמיד תפגשו אותו בשבילים מחוץ ומאשר. את השנה הזאת הקדשתי קודם כל לניתאי ולזמן איכות איתו, בנוסף לסיום תואר שני בייעוץ חינוכי.

לחיות בקיבוץ הוא לגמרי חלום שמתגשם, להקים משפחה במקום פסטורלי, חברתי, מלא בצבעים וניחוחות, וקהילה שבה יש ערכות הדדיות.

דפנה קוזצ'קוב-הלפרן (אשתו של אלדד הלפרן)

שמי דפנה, נולדתי וגדלתי בקיבוץ עמיר שבגליל העליון, אחת מארבע בנות. סיימתי B.A בחינוך מיוחד רב תחומי בפסיכולוגיה ותעודת הוראה. מזה 10 שנים אני עובדת בתוכנית קרב של משרד החינוך שנקראת "הגן הרוקד", דרכה הילדים נחשפים לריקודי עם, לסיפורים מאחורי השירים וכן לערכי שיתוף ועזרה הדדית. גם ילדי גן רימון והצוות מקבלים תוכנית זו, והעונג כולו שלי.

למעלה משנתיים וחצי נשואה לאלדד, ושמחה להכיר עוד ועוד פנים חדשות ולהשתלב בקהילת עין המפרץ.

תומר ארמה (בעלה של לין זהר)

שמי תומר ארמה, אני בן 30, חי בקיבוץ כבר 5 שנים ונשוי ללין זהר.

במקור אני מטירת הכרמל, יש לי שני אחים גדולים, אח ואחות, ושלושתנו נולדנו בחודש נובמבר. גדלתי בעיר קטנה שבה כולם מכירים את כולם. ביליתי את רוב הזמן בחוץ עם חברים ובטיולים משפחתיים.

במקצועי אני עוסק באימון קפוארה וכושר גופני ומאוד אוהב לעבוד עם ילדים. מאמן מגילאי 3 ועד בוגרים. בתור נער עסקתי בספורט והשקעתי בזה את מירב זמני, וגם כיום אני מתאמן כל יום ומתחרה בחו"ל כשמתאפשר לי.

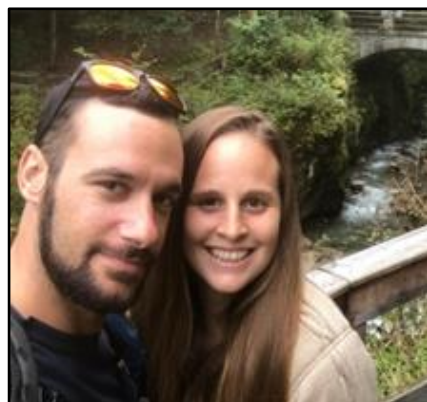
אני אוהב את הקהילה בקיבוץ, ובימים אלו משתלב בחדר האוכל ומכיר את כולם.

יונתן נורמטוב (בעלה של עמית בן סימון)

חברים וחברות שלום,
קוראים לי יונתן נורמטוב, חלקכם מכירים אותי כ"גיוני של עמית". נולדתי בינואר 1991 בפריז, אני הבן הצעיר מתוך 4 אחים - אנחנו 2 בנים ו-2 בנות.
בגיל 5 הכנתי את עוגת היער השחור (לה-פורה-נואר) עם אבא שלי בקונדיטוריה של ההורים, מאז ידעתי שאני רוצה להיות שף. בשיא הטבעיות הלכתי ללמוד את מקצוע הטבחות בבית ספר לקולינריה בין הטובים בפריז, אשר פתח לי את הדלתות למסעדות גורמה עם כוכבי מישלן.
בגיל 21 עליתי לארץ. ב-4 השנים הראשונות התמקדתי בפיתוח הקריירה שלי בתל אביב, עד שבחיבוק אחד איבדתי את שיווי המשקל שלי, וזה קרה כשחיבקתי את עמית (לשעבר) בן סימון.
היום אני בן 29, נשוי לעמית ואבא לדילן (לביא). עובד בחדר אוכל, נהנה מתוצרת קיבוץ עין המפרץ - שמן הזית, אבוקדו, אבטיח, דבש, ותירס משובחים. אני מאמין שמאחורי תוצרת משובחת יש אנשים עם אנרגיות חיוביות והשקעה, וזה משהו שמאוד בולט פה בקיבוץ עין המפרץ.

נעם אשכול וילנסקי (אשתו של נופר אשכול)

שמי נעם, בת לחבייר ותמר, אחות בכורה לירין, יובל וגלי.
נולדתי וגדלתי בקיבוץ פרוד. אני משרתת בצבא כ-10 שנים, מתוכן 8 שנים בקבע כקצינה בחיל התקשוב בדרגת רב סרן. באוגוסט הקרוב מתחילה תפקיד חדש כסמג"דית (סגנית מפקד גדוד) של גדוד 389 באוגדה 36.
במהלך השנה האחרונה התחלתי תואר ראשון בתחום הניהול ומערכות מידע.
לפני כמעט 6 שנים הכרנו כאשר נופר עבד ברפת בקיבוץ, דרך אבי שכיום מנהל את הרפת.
לפני שנה אני ונופר החלטנו להתחתן, והיה לנו ברור מההתחלה שאת החתונה נעשה כאן, בעין המפרץ, בגן "התומר".
כל חיי ראיתי את עצמי מקימה משפחה, מגדלת ומחנכת את ילדי בקיבוץ.
ב-5 שנים האחרונות אני גרה בקיבוץ עין המפרץ, וזכיתי להכיר קהילה נפלאה ותומכת.
חיי הקהילה, התרבות, המרחבים הירוקים ואורח החיים הקיבוצי הם הדברים שראיתי לנגד עיני כשניתנה לי האפשרות להתקבל לחברות כאן בקיבוץ.
בשנה האחרונה נופר ואני מתכננים את בניית ביתנו החדש, ומקווים שבחודשים הקרובים נתחיל בבניה.

תודה רבה לזיו אטד - יו"ר ועדת קבלה, ולחברות הנהדרות שליוו את תהליך הקבלה של בני ובנות הזוג: יעל בר זיו, דלית עמית וסלי גלילי. ברכות חמות למצטרפים החדשים לוועדה - גלית זייד, כרמל טבצ'ניק ולייזר יערי, ובהצלחה לכולנו!
עד כאן להפעם, מוזמנים לפנות אליי בכל עניין, שאלה ותהייה - 058-5897855 (עדיף לשלוח וואטס אפ ואתקשר בהתאם), או מייל asafyasmin@gmail.com

שתיה לנן שנה טובה, שנה fe בית

להתראות בשבילים, יסמין אסף

זמן קורונה/ מריאלה קוצר

- מצאתי את עצמי בתקופת הקורונה עם המון זמן פנוי. נכנסתי לספריה ולקחתי שני ספרים :
1. הספר של **בתי רטמן**, המתאר את ילדותה בתקופת השואה וחייה בקיבוץ. חוויה עצומה, ותודה לבתיה ששיתפה אותנו בסיפור חייה. קראתי הרבה על ילדים ששרדו את השואה, אבל לא התרגשתי כמו שהתרגשתי מהספר הזה.
 2. הספר השני הוא **"ארבע שעות ביום"** מאת אוריין צ'פלין, המביא עדויות של 15 אימהות לילדים שגדלו בחינוך המשותף, נשים בגילי בערך המספרות את חוויותיהן – לעיתים חיוביות ולעיתים שליליות. הנושא מאוד קרוב לליבי ואני ממליצה בחום.

זמן ארכיון/ דפי

קטעים ארכיוניים מתקופת המעבר מלינה משותפת ללינה משפחתית

על הספר **"ארבע שעות ביום"**, המביא רשמים מהלינה המשותפת בקיבוצים ומוזכר ברשימתה של מריאלה, שמעתי לאחרונה לא מעט. אמנם לא קראתי אותו, אך התרשמתי שהוא מציף תכנים שהיו רלוונטיים מאוד בשעתו בקיבוצים בארץ. החלטתי לחפש בארכיון דברים שפורסמו בעלוני בתקופה בה היה פולמוס בקיבוץ בנוגע ללינה משותפת/משפחתית, מהשנים 1985-1987, פחות או יותר. מצורפים שני קטעים, תודה **לשוש כץ** על עזרתה האדיבה :

ילדים חגים עם לחיים ורודות/ חנה צולמן

תהליך הלינה המשפחתית, כמו שרבים מכנים אותו, הינו תוצר מאוד מוצדק של הלינה המשותפת, או יותר נכון הלינה "בצוותא".

אם פעם הערב וההשכבה התמלאו תוכן, הרי שהיום המצב הוא הפוך לגמרי. אין היום שום סיבה להמשיך בלינה המשותפת, ואיני יודעת עד כמה מעוניינים אנו להחזיר אותה לקדמותה. היום אנו ערים יותר לפחדי ילדינו, ונוסף לזה קיים חוסר שקט אצל חלק מההורים. חוסר שקט זה נובע מחוסר אמון בשמירה, שלפעמים נותנת חסד, אך לעיתים גם מכשילה.

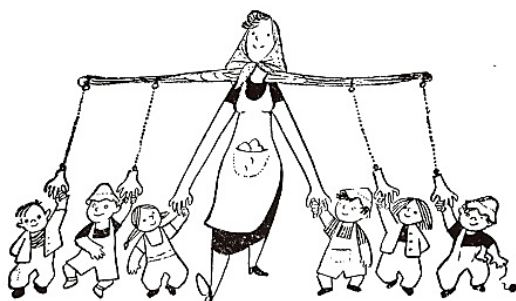
הייתי רוצה ששעת ההשכבה תעשה בקצב האישי שלי, בלי לחצים, ועם רצון לפתירת בעיות במידה וקיימות, ובהשכמת הבוקר לראות את ילדיי קמים חמים עם לחיים ורודות. חוויות אלה עברתי בתור מטפלת, ולפעמים קשה היה לי להבין כיצד רגעים אלה הרווחתי אני במקום ההורים. יש נטייה לחשוב שהלינה המשפחתית תשחק את הקיבוץ ותגרום לאישה להיכנס לביתה. האם לא יכול להיות מצב שבו בני הזוג יתכננו את השבוע לעצמם, ולפי החלטתם הם יישאר כל אחד כאשר יוצרך להישאר?

נכון, מבחינה מסוימת ישתנה אופי הקיבוץ, וילדינו ייכנסו יותר למעגל חיינו, אך האם זה רע? טוב הוא שילדים רואים אותנו במצבים שונים וחווים יחדיו כל המשפחה את אותן חוויות.

אם יש חברים שרואים בלינה המשפחתית הרס, הרי שכדאי לחשוב – האם היום, בלי הלינה המשפחתית, אנו נראים כל כך יפה? ולמה? אל תתלו כל מיני מפולות קיבוציות בלינה המשפחתית, מכיוון שמפולות כאלה התחילו הרבה לפני הלינה המשפחתית. ואם לאחר הדיון על הלינה המשפחתית נמצא עצמנו מקיימים דיונים על עבודה, חינוך, ולאן פנינו, הרי טוב שצף דיון על הלינה המשפחתית.

פיוט/ ישראל רינג

וגר זאב הלינה המשפחתית
עם כבש הלינה המשותפת, ונמר
הצרכים האישיים עם גדי ההחלטות
ירבץ, וח'צניק רענן ינהג בם.

חינוך בין הסדקים - הסדר השני ומערכת החינוך/ ליאור לויטן

איש החינוך ליאור לויטן, בנם של אורי ורחל, כתב בפייסבוק פוסט מעורר השראה על מטרות החינוך בתקופה מורכבת זו. מומלץ לכל מי שנושא החינוך קרוב לליבו.

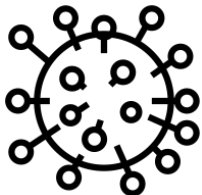
הולך ונראה שהלימודים במתכונת סגר יימשכו עוד זמן רב, לפחות בשכבות ז'-י"ב. רבים מאיתנו התפכחו זה מכבר מהלמידה מרחוק, שלצד האפשרויות הטמונות בה משאירה מאחור קבוצה עצומה של תלמידים שאין להם את האמצעים, המיומנויות או הפניות להצליח בה. אך הבעיה הגדולה ביותר בלמידה מרחוק היא שהיא מפוררת לאורך זמן את היסוד החשוב ביותר במעשה החינוכי: מפגש וקשר אנושי. מכלול מגוון ועשיר שבימי שגרה כולל אינטראקציה, תווי פנים, רגשות וחיים שלמים - מצטמצם לפתע למסך חד מימדי שכולנו ישובים סביבו, מתנהגים כאילו כרגיל, רק ששום דבר לא רגיל.

בסגר הקודם נרשמה עלייה של מאות אחוזים בקרב בני נוער שדיווחו על אלימות במשפחה, בדידות ואובדנות, לצד העמקת ההתמכרות למסך ומה שהוא מביא. אין סיבה לחשוב שנתונים אלה לא תקפים לגבי התלמידים/ות שלנו בסגר הנוכחי. השינוי היה אמנם פחות חד מבער, אבל ההשלכות קיימות ומעמיקות, ובראשן התפוררות חוויית האמון בעולם והיכולת להיות באינטראקציה אנושית פנים אל פנים.

התלמידים שלנו חווים בדידות גדולה, בבתים שרבים מהם צוללים לקושי כלכלי ומתח בלתי אפשרי, לצד מנגנוני רווחה ועמותות דלי משאבים. ילדים שעבורם אין יום ואין לילה, אין תכלית, שעמום אין סופי והעתיד לוט בערפל. בית הספר והדמויות החינוכיות שבו, שעבור רבים מהם היו מקור לביטחון - מתרחק ונמוג מעולמם.

מתחילת משבר הקורונה נדרשנו פעם אחר פעם להמציא את עצמנו מחדש, וזו גם אחריותנו עכשיו, אך כדי לעשות זאת בהצלחה עלינו להגדיר יעד אחד אליו אנו חותרים. שמירה על קשר חינוכי עם התלמידים/ות שלנו, בדגש על אלה שבמצבי סיכון - היא המטרה העיקרית שצריכה לעמוד לנגד עינינו.

על מערכת החינוך להפנים שבמציאות הנוכחית העמידה ביעדים לימודיים אינה אפשרית, ועליה להיות משנית ולהתקיים רק ככל שהיא משרתת את ההיבטים הרגשיים, שיאפשרו לתלמידנו לצלוח את המשבר בשפיות. ביום שאחרי הקורונה, כשנשוב ונפגש ונביט זה לזו בעיניים - נדע כולנו שהיינו בזה יחד.

כמה הצעות לחינוך בין הסדקים:

- * שינוי תודעתי - הכוונה חשובה לא פחות מהתוצאה. רבים מאיתנו עושים מאמץ גדול ליצור קשר, וזוכים להתעלמות פעם אחר פעם. חשוב להמשיך ולהתעניין, לשלוח הודעות, לנסות להיפגש ולא לוותר. גם לאחר 10 ו-20 סירובים, הכוונה חשובה והמסר עובר! אלה זרעים שנזרעים, וברגע המתאים הם שם.
- * העבירו מסר של זמינות, דאגה וחוסר שיפוטיות כלפי התלמידים וההורים. אנחנו כאן בשבילכם במה שצריך, שתפו אותנו.
- * השקיעו זמן בחיזוק מורלי ורגשי של הצוות החינוכי וצרו מערכת שעות שפויה שניתן לעמוד בה לאורך זמן - רבים מאיתנו המורים/ות מתמודדים/ות עם מציאות מורכבת בבית, תסכול וחוסר משמעות מהיעדר המפגש, קשיים טכניים וקושי מעצם העובדה שהוראה בזום שונה מהותית מהמקצוע שלנו. משלוחי מתנות, שיחות שיתוף, מפגשים פיזיים ככל שניתן, מענה להיעדרויות בגלל מצבים אישיים וליווי חינוכי - אלה הכרחיים כדי להחזיק מעמד לאורך זמן.

- * חונכות אישית ע"י כל אנשי הצוות בבית הספר - על כל צוות בבית הספר, לרבות המנהלת ואב הבית, לבחור 2-3 תלמידים ולהיות איתם בקשר קבוע של הודעות, טלפון וככל שניתן גם מפגש פנים אל פנים. זה בעיקר יציל אותנו לאורך התקופה מחוסר משמעות, ניתוק וניהליזם.
 - * קיום מפגשי זום חברתיים בקבוצות קטנות - רבים מהתלמידים יעבירו את התקופה הקרובה, שייתכן ותימשך חודשים, מבלי שידברו עם חבר/ה ולו פעם אחת. להתקשר, לשאול מה נשמע, לשתף ברגשות וחוויות - זו מיומנות נרכשת! חלקו כל כיתה לקבוצות של 4-6 ילדים, על בסיס חברתי, והנחו בעצמכם מפגשים קצרים של חצי שעה בשעות הערב, שאינם עוסקים בלימודים אלא בפעילויות אחרות.
 - * תיעדוף התלמידים המתקשים - קיימו מיפוי של קבוצת התלמידים שלא נוכחים/מתקשים/נעדרי אמצעי קצה/עולים חדשים/ועוד והחליטו לתעדף אותם בלמידה מכל בחינה. צרו מערכת שעות שנותנת לזה ביטוי, על חשבון התלמידים החזקים. כל דבר אחר יוצר נזק גדול מבחינות רבות.
 - * מפגשים פנים אל פנים ככל שניתן - תלמידי הח"מ, אגף שח"ר, שילוב ועוד לומדים פיזית בבית הספר. ככל שיתאפשר קיימו מפגשים פיזיים במרחב הפתוח עם תלמידים נוספים.
 - * קשר עם ההורים - חשוב להתקשר מדי חודש להורי כל התלמידים כדי לומר להם משהו טוב על הבת/בן שלהם/ן ולהתעניין בשלומם.
 - * ווטסאפ - השקיעו זמן כדי להגדיר ולטפח נורמות של מרחב בווטסאפ הכיתתי.
 - * שני מורים (גבר ואשה) שיהיו נוכחים פיזית בשעות הערב - עבור רבים מהתלמידים שלנו עובר מרכז ההתרחשות מהבוקר לערב-לילה ומבית הספר לשכונה והרחוב. חשוב מאוד שתהיינה בשכונה דמויות חינוכיות, לא שיפוטיות. וודאי ישנם כאלה שזה תפור עליהם, עשו ניסיון של ערב בשבוע ותתפתחו משם.
 - * הקמת קרן עזרה הדדית בקרב ההורים - הקימו קרן כספית שתתמוך בסלי מזון ותדאג למחשבים עבור משפחות בית הספר שזקוקות לכך. בקהילת ההורים שלכם ישנם מי שיכולים וישמחו לתמוך בעילום שם.
 - * אנא הוסיפו רעיונות והצעות משלכם/ן.
- לפנינו אתגר חינוכי וקהילתי עצום. במצב הקיים צריך בית הספר לתפוס את עצמו אחראי ונוכח באותם מרחבים בהם קיים ריק, משום שאין מי שיעשה זאת במקומנו. כשכל זה יסתיים נתכנס לעבודת שיקום עמוקה וממושכת של מה שאולי יקרא "דור הקורונה" - שיקום האמון בעולם והיכולת לשוב ולהיפגש פנים אל פנים. אף על פי כן ולמרות הכל - כוחות הצמיחה חזקים מכל משבר. בהצלחה! הערה: את המטפורה של חינוך בין סדקים שמעתי אצל מורים ברשת **דורו בתי חינוך**. שלחה לעלון: רחל לויתן

מהלך ה'אלוהים':

ביום שישי ה-30.10.20 יתקיים ב'אלוהים' המסרה':

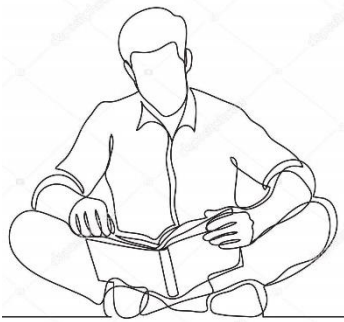

ניקוי הים הגדול בעולם
WORLD'S BIGGEST BEACH CLEAN-UP
تنظيف البحر الأكبر بالعالم

העשור השני לעין המפרץ מאת מתן הפן/ מובה

הזמנו וקיבלנו את הספר/חוברת בכתיבת והפקת מתן גפן, שפוגשת אותנו בעשור השני לעין המפרץ. אתם בטח מכירים את הריטואל – מניחים את תכולת הדואר על השולחן בערימה, ומתישהו מתפנים להשתחרר מהמשימות 'הכבדות' היומיומיות, וקצת לפני שמחליפים דיסקט מיום ללילה מציצים אל הערימה שמחכה לנו על השולחן, השיש או המדף המיועד לכך, וכך עוד זמן יקר נגרע מהשינה. בקיצור, "באחד מאלה האמשים" (לשון אפרים קישון), הצצתי אל העשור השני, ואחרי קריאה של כמה קטעים השעון הביא לידיעתי שחלפו עברו להן שעותיי מבלי להרגיש. על עובדה זו אני מתכוון להגיש תלונה להנהלה, ואדרוש פיצויים על אובדן שתי שעות שינה.

בקיצור, חברים וחברות, ילדים וילדות, בוגרים וצעירים, מי שקיבל ועדיין לא הקדיש קצת מזמנו לסיפורים אלה, פנו לכם זמן ל"משימה" זו. ומי שלא הזמין וקיבל – למה אתם מחכים? אני לא מבקר ספרות, אומנות, עיתונות ויומני יישובים, אבל הכתיבה, העריכה, הציטוטים והקשרים ביניהם מובילים אותנו בצורה פתוחה, מיוחדת, מעניינת ומסקרנת, וזכות גדולה לתושבי עין המפרץ להתגאות, ולהרגיש שהמקום בו אתה חי יש לו משמעות מיוחדת. תודה לך מתן על העבודה שהשקעת. מחכים כבר לכרך השלישי.

פינת הפרהון/ שאול שילה

למתן גפן - יישר כוח על הוצאת הספר החדש!
מתן איש האשכולות וידו בכל: במוזיקה, בתרבות, בחינוך ובהבנה חברתית עמוקה.
לאחר שקיבלתי את הספר התחלתי לקרוא תוך חשש, מה עוד ניתן לכתוב ולספר? שקעתי בקריאה, תוך עניין והנאה.
בספר החדש מצליח מתן לברור - מתוך חומר רב ועצום - את העיקר המייצג והמביא תקופה של התלבטויות, חששות ומשברים של יצירה ובניית הקבוץ, בשילוב המאורעות במדינה המתהווה.
מתן מצייר את השורשים של הקבוץ ואת חלקו במאבק על הגליל המערבי והמדינה כולה. כל זאת ביד קלה הגורמת לעניין והנאה בקריאת הספר.
זכות גדולה נפלה לידנו. קבוץ/ישוב שאינו משמר את שורשיו לדורותיו הוא כמו עץ שענפיו נשברים וצמרתו מתנוונת.
כל הכבוד למשימה שבוצעה, המשך במעשיך ובהצלחה!

בתמונה: סוכות – חג האסיף, מאלבומי הארכיון

סקר זום/ דפי

בתקופה זו, ילדי ונערי הקיבוץ מבליים את שעות הבוקר שלהם, ולפעמים גם את שעות הצהריים, במפגשים לימודיים בזום. יצאתי לשטח על מנת לשמוע מהילדים מה דעתם על שיטת הלימוד החדשה. ערכתי סקר בלתי שיטתי בקרב 14 ילדים בכיתות ג'-ה', שנאותו לענות על מספר שאלות בסיסיות על הלימודים בזום. התוצאות מובאות לפניכם:

שאלה: מה טוב בזום?

תשובות:

שלושה ילדים ענו: שרואים חברים מהכיתה
שלא גרים בקיבוץ.
שלושה ילדים ענו: שאפשר לכבות את המצלמה.
ילד אחד ענה: כלום
ילד אחד ענה: שלא שומעים את המורה
ילד אחד ענה: שאפשר לכבות את הרמקול
ילד אחד ענה: שאפשר לישון בשיעור
ילד אחד ענה: שאפשר לאכול בשיעור
ילד אחד ענה: שאנחנו בבית

שאלה: האם את/ה אוהב/ת את השיעורים

בזום?

תשובות:

תשעה ילדים ענו: לא
ארבעה ילדים ענו: כן
ילד אחד ענה: כן ולא

שאלה: איזה שיעור הכי טוב בזום?

תשובות:

ארבעה ילדים ענו: ספורט
שלושה ילדים ענו: אומנות
ילד אחד ענה: מחשבים
ילד אחד ענה: חשבון
ילד אחד ענה: אנגלית
ילד אחד ענה: מפגש עם המחנכת

שאלה: איזה שיעור הכי פחות טוב בזום?

תשובות:

ארבעה ילדים ענו: חשבון
שלושה ילדים ענו: אנגלית
שלושה ילדים ענו: עברית
שני ילדים ענו: ערבית
ילד אחד ענה: אומנות
ילד אחד ענה: סקרנים צעירים

שאלה: האם השיעורים שנערכים בשעה

מוקדמת קלים יותר מהשיעורים

שנערכים בשעה מאוחרת?

תשובות:

חמישה ילדים ענו: כן
ארבעה ילדים ענו: לא
לחמישה ילדים לא היתה דעה בנושא.

מחדשים את המחאה – נלחמים על הדמוקרטיה

בהתאם להחלטת הכנסת המחאות וההפגנות יהיו על יד הבית.
אנחנו חוזרים לגשר במוצ"ש בשעה 17:30. יחד איתנו כ-250 צמתי, גשרים, ועוד שכונות רבות בערים.
הביאו אתכם מסכות, ובאם נהיה רבים נתחלק לקבוצות של 20-20.
לא מרפים עד שתחוסל השחיתות השלטונית!
תודה ולהתראות על הגשר.

הדרעין והקליפה / דפי

ד"ר יונת רוטמן (שלנו), בעלת רזומה עשיר בתחום המחול ומחקר המחול, כתבה ספר על להקת המחול הקיבוצית. נפגשנו לשיחה:

איך את מגדירה את הקשר שלך לעולם המחול, ולאולפן בגעתון בפרט? "אני חושבת שניתן להגדיר אותו כרומן בהמשכים. מגיל צעיר נמשכתי למחול ולתנועה. בגיל 11 התחלתי לרקוד באולפן למחול בגעתון, והרגשתי מאוד מחוברת אליו. נחשפתי שם להרבה עבודות ויצירות, הרבה ביטויים אומנותיים. אגב, הקיבוץ כולו היה אז מחובר לאולפן - מתוך 12 בנות הכיתה שלי 8 רקדו בגעתון, והיה מקובל שכשיש הופעה הקיבוץ מארגן הסעה עבור החברים שרצו לצפות במופע. למדתי כ-8 שנים, עד כיתה י"ב. האולפן היה חשוב מאוד להתפתחות ולהווה שלי. לצד הקושי הפיזי חוויתי התנסויות שונות של הגוף, ונפתח בפני עולם תרבותי עשיר. כשסיימתי את השירות הצבאי חיפשתי 'ערוץ' במחול שיתאים לי. לאחר התנסויות שונות בתחום הלכתי ללמוד ספרות ותיאטרון באוניברסיטת חיפה, ושם פגשתי את חוקרת המחול **רות אשל**, שהשפיעה עלי להיכנס לתחום מחקר המחול. רות אשל טיפחה להקת רקדנים אתיופיים, אני נלוויתי אליהם בנסיעותיהם. באחת הנסיעות, כשהגענו לגעתון, חודש הקשר שלי עם המקום, ובפרט עם **יהודית ארנון**, שהחלה להיעזר בי בפרויקטים שונים שביצעה. אני גאה לומר שזכיתי להפיק את אירוע יום ההולדת ה-75 של יהודית, אירוע מרשים שכלל קטעי מחול. בנוסף התחלתי לעבוד כרכזת מגמת מחול בגעתון ובקיבוץ מזרע, ובמקביל המשכתי לתואר שני ולדוקטור בחקר המחול.

בשנת 2013 נפטרה יהודית ארנון, והלהקה החלה בתהליך ארגון הארכיון העשיר שיהודית השאירה אחריה. רק לאחר מותה הסתבר שיהודית עסקה בתיעוד באופן מאוד מאורגן ושיטתי. היא נהגה לבקש מרקדנים לתעד את תהליכי עבודתם, ויצרה לכל פרויקט תיק מסודר ומפורט. הלהקה ביקשה ממני להירתם למשימת הארגון ואני נעניתי לבקשה. למעשה, הקמתי ארכיון וסידרתי אותו, וכך הנגשתי את האוצר הבלום שיהודית השאירה אחריה. במהלך עבודתי עשיתי, בין היתר, פרויקט של המרת תמונות סטילס וקטעי וידאו לפורמטים דיגיטליים. דרך עבודתי נחשפתי גם לעוד חומרים ארכיוניים הקשורים ללהקה ביד טבנקין וביד יערי (מרכזים למחקר ותיעוד של התנועה הקיבוצית).

איפה, במהלך הרומן, נכנס הספר שלך לתמונה? "בשנת 2016 יצא קול קורא מטעם מפעל הפיס לפרסום מחקר בתחום המחול, ואני ראיתי בכך הזדמנות ליצור פרי מעמלי, מהידע הרב שצברתי. הגשתי בקשה לכתוב ספר על הלהקה – ונעניתי בחיוב. במשך 4 שנים כתבתי, סידרתי וערכתי את כל המידע שצברתי לכדי ספר, המתאר את קורות הלהקה מיום היווסדה, תוך המשך מחקר וגילוי עוד נדבכים בתחום."

תארי את תהליך הכתיבה: "במהלך הכתיבה היה עלי להתמודד עם ים של חומר ארכיוני. היה זה חשוב מאוד שיהיו לי קווים מנחים, שיעזרו לי להבחין בין עיקר לטפל, וייצרו נרטיבים ברורים בתוך הספר. הספר נבנה בצורה כרונולוגית, תוך הארת שלוש נקודות עיקריות:

* אולפן געתון עבד בקומפלקס אחד עם להקת המחול הקיבוצי והסדנא להכשרת רקדנים, והספר מספר גם על הלהקה וגם על הגופים החינוכיים. המיקוד הוא בלהקה, אבל יש נגיעה גם באולפן וגם בסדנא.

* נושא נוסף: **הקשר בין הקיבוצים ללהקה**. מדוע הקיבוצים הקימו להקת מחול? מה הביא את הממסד הקיבוצי לתמוך במוסד אומנותי זה? למעשה, עד שנת 1990 התנועה הקיבוצית ממנה את הלהקה, שהיתה בעלת שם בארץ ובחו"ל. למה התנועה התמסרה לכך?

בנקודה זו חשוב להבין, שהממסד הקיבוצי נתן ליהודית ארנון להקים גוף סלקטיבי, שמעצם היותו מקצועי חתר תחת ערך השוויון. גוף מקצועי מפתח, מטיבו, את הטובים ביותר, ועושה סלקציה – וזה נעשה בחברה הקיבוצית, שלא קידמה ערכים כאלה. אך מסתבר שהיה לעשייה כזו מקום בנוף הקיבוצי. בהובלתה של יהודית ארנון, שהצליחה לחבר מאוד את המחול לקיבוצים, סיפקו הקיבוצים משאבים רבים למפעל אומנותי זה – מוסדות חינוך, הפקות וכו'. הקיבוצים היו לקוחות מרכזיים של הלהקה, וסיפקו לה רקדנים ועובדים. אם חברת קיבוץ כלשהו התקבלה ללהקה, אז משמע שכל אותו קיבוץ הלך לראות את כל ההופעות של הלהקה!

* נושא אחרון – הלהקה נוסדה ע"י **קבוצת נשים ממספר קיבוצים**, אחת מהן היתה **שלומית רץ ז"ל**, ורציתי לכתוב על התרומה שלהן למיסוד המחול האומנותי ברמה החינוכית – הן הקימו אולפני מחול בקיבוצים שונים, וגם ברמה האומנותית – בעבר היו בארץ להקות מחול קיבוציות רבות, והן הביאו לאיחודן בשנת 1970, ולהקמת להקת המחול הקיבוצי.

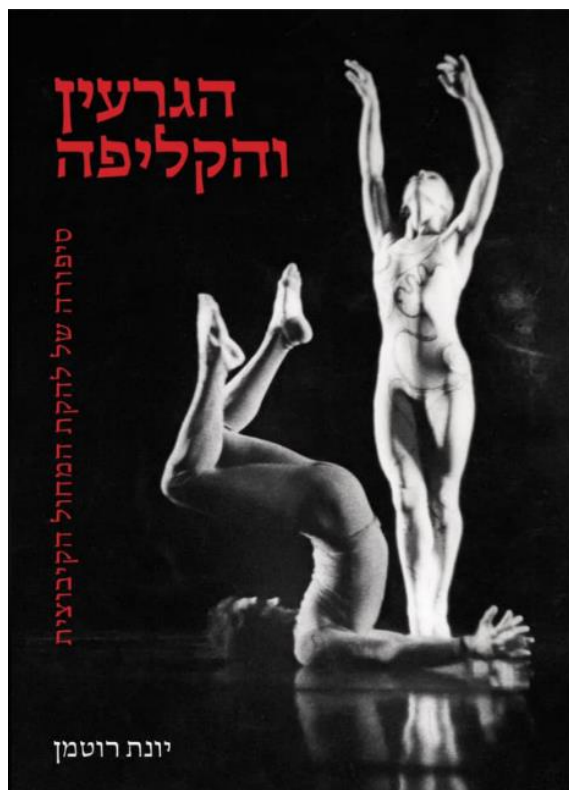
מעבר לעיסוק בהיסטוריה של הלהקה, האם יש בספר גם התייחסות לפועלה של הלהקה הקיבוצית כיום? "יש ויש. על מנת לתאר את פועלה של הלהקה כיום אסקור בקצרה את השינויים שהלהקה עברה לאורך השנים:

תקופת התמסדות הלהקה, בשנות ה-70, התרחשה בתקופת ביניים בהיסטוריה הקיבוצית, תקופה בה הקיבוצים היו שיתופיים, אך בשנות ה-80 חלחל לקיבוצים משבר כלכלי שהביא להפרטה. בשנות ה-90 החלו להגיע ללהקה רקדנים שאינם בני קיבוץ, וזה הפך את הלהקה לפתוחה לכולם. בנוסף, הלהקה החלה לקבל תקציבים ממשרד התרבות, תוך שהיא שומרת על רמה אומנותית גבוהה ומספר רב של הופעות. עם הזמן הלהקה הפכה מתוקצבת בעיקר על ידי המדינה, והחלה להתרחק מהתנועה הקיבוצית.

היום רמי באר ממשיך להוביל את קו המצוינות של יהודית, והלהקה הפכה מזוהה עם השפה שלו, בניגוד למה שהיה נהוג בתקופתה של יהודית. תהליך דומה קרה לשאר להקות המחול בארץ, מדובר במגמה."

האם לדעתך מדובר במגמה חיובית? "לדעתי זה אמביוולנטי. מצד אחד זה מביא להישגים, ולקהל שמאוד מחובר ליצירותיו של אותו יוצר, בארץ ובחו"ל. אותו יוצר מצליח להוציא המון מהרקדנים, מבחינה תנועתית וויזואלית. ניתן לומר שיש כאן שיקוף של עידן ההפרטה – שיא המקצועיות, ניהול חכם ומקצועי שמביא להצלחות, ומצד שני מבוסס לחלוטין על אדם אחד, ונשאלת השאלה – מה יקרה כשאותו יוצר יחדל ליצור? האם הלהקה תוכל להמשיך בלעדיו, או שהיא תלויה בו לחלוטין?"

כריכת הספר

כעת, לאחר שנוצר פרי עמלך, האם את מרוצה

מהספר? "בהחלט! זהו ספר עשיר, שגם זכה לעיצוב משובח של ירון לוי. הוא מלווה בתמונות רבות, ויכול להתאים כמתנה לחובבי תרבות."

האם נערך אירוע השקה לספר? "היו אמורים להיות, למעשה, שני אירועי השקה - אירוע גדול בבית האופרה לכבוד חגיגות היובל של הלהקה בו הייתי אמורה להציג את הספר, וכנס אקדמי על הלהקה." **מה פירוש אמורים? זה לא קרה?** "קרתה קורונה." **אוי וויי...** "בדיוק. הספר הודפס ב-1 באפריל, ממש באמצע תקופת הקורונה, ולא יכולתי לשווק אותו! הספרים פשוט עמדו בארון, ממש באסה. עם הזמן אנשים יצאו מחל"ת, ולפני חודשיים החל השיווק של הספר. לשמחתי, אני מתחילה להרצות בקיבוצים באזור, והספר מדבר לאנשים מקיבוצים שתרמו ללהקה לאורך הדרך. במקרה של קיבוצי מטה-אשר - כמעט כל קיבוץ במועצה נטל חלק באולפן בדרך כזו או אחרת."

איך את מרגישה עם כל מה שקרה עם יציאת

הספר לאור? "בהתחלה נלחצתי מכל השינויים שקרו ערב ההוצאה של הספר, אך לאט לאט אני מסתגלת למציאות.

זה אתגר, אך יהודית ארנון לימדה אותי שיעור חשוב: לפעול ולהוציא מהכוח אל הפועל את רצונותיי ותכניותיי, כי אם אתה לא תעשה, אף אחד לא יעשה זאת בשבילך."

שימו לב: חברי עין המפרץ יקבלו הנחה בקניית הספר. מוזמנים לפנות ליונת – 052-3967125.

אוקטובר - נר זכרון

נפטרה 24.10.1995	גולן צפורה	נפטרה 11.10.1951	קלרפלד סבינה
נפטר 7.10.1996	כספי אריה	נפטר 3.10.1955	גרברשיפט גרשון (אבא של בנציון רשף)
נפטר 23.10.1997	שנהב אריה	נפטר 8.10.1962	ד"ר מירס דוד
נפטרה 23.10.1997	אגם זהבה	נפטרה 29.10.1971	מרקוביץ רבקה (אמא של שלומית אטד)
נפטר 24.10.1999	ברמן מנדל	נפטרה 25.10.1972	כץ הינדה
נפטרה 7.10.2003	שנהב רוז'קה	נפל 7.10.1973	בר-זיו לוי
נפטרה 3.10.2004	פלג רותי	נפל 8.10.1973	אמיצי זבולון
נפטרה 10.10.2004	קלין טוסיה (טובה)	נפטרה 14.10.1976	פרלמן רוחקה
נפטרה 11.10.2005	פורצובסקי רינה	נפטר 1.10.1977	אמיצי אהרון
נפטר 8.10.2006	שחף בני	נפטרה 29.10.1983	אלפנדרי אסתר (אמא של משה מזרחי)
נפטרה 26.10.2007	רוזנפלד שרה	נפטר 17.10.1985	ראוך שמחה
נפטר 12.10.2008	אופיר שמואל	נפטר 8.10.1987	רייז צבי
נפטרה 28.10.2008	קליינמן יוכבד	נפטרה 23.10.1995	פנדלמן פרד'ה
נפטרה 29.10.2011	בוסתן תמר		
נפטר 16.10.2016	כהן יוסף		

יהי זכרם ברוך

חילופי חברי בחינוך מתן

ראשית, אני מבקש להודות לחברים הרבים שתמכו בי לתפקיד מנהל אגף החינוך. זוהי בהחלט הבעת אמון שתתן לי כוח לעמוד באתגר הקשה הזה.

שנית, אני מבקש להודות תודה גדולה **לשני טבול** שמסיימת את התפקיד. שני, שניהלה את מערכת החינוך בתקופה קשה, מבלבלת ובתנאי אי ודאות קשים עם כניסת הקורונה לחיינו, עשתה זאת ברגישות ובאמונה רבה. תהליך החפיפה המסתיים בימים אלו היה מקיף וממצה, ואני יכול לומר שמצאתי מערכת מתפקדת ואיכותית. עוד נמצא את הדרך להיפרד כראוי.

התקופה קשה לכולנו. חרדות, איבוד הביטחון ואי וודאות רבה הם מאפיינים מרכזיים בה. הבעיה העיקרית היא שייקח עוד זמן רב עד שנחזור לשגרה לה היינו רגילים. אוסיף לכך כי הגם שהמסגרת הכללית של מערכת החינוך מוכרת לי בהחלט, דברים רבים השתנו, וייקח לי עוד זמן מה עד שאשתלט על הכול. אני מבקש מכולם להתאזר בסבלנות ולנהוג באיפוק.

החל מפרסום דברים אלו בעלון שני מסיימת את תפקידה, והחברים מתבקשים לא לפנות אליה יותר לטיפול בענייני החינוך.

הטלפון שלי הוא 053-5770057.

שיהיה לכולנו חג שמח ושנזכה לשנה טובה ומבורכת למרות הכול,
מתן

תרומה לבית הגלגלים

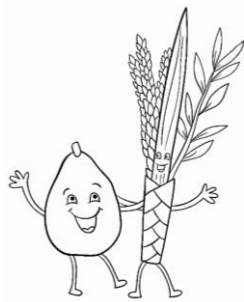
צפריר פלג פרסם בדף הפייסבוק "80 וצומחים":

קצת לפני ראש השנה קיימו ילדי המרחב הבוגר התרמה לטובת מבצע גיוס הכספים של עמותת בית הגלגלים. כל הכסף שגויס ישמש לטובת שיפוץ הסניף בבוסתן הגליל שסובל מליקויים רבים, ואינו מותאם לשינויים הטכנולוגיים שמתרחשים כל הזמן (כמו כסאות גלגלים חשמליים, למשל).

אני שמח לבשר שבהתרמה בעין המפרץ נאספו קצת מעל 4,000 ₪. סכום מכובד ביותר שסייע מאוד להשגת המטרה הכללית שעמדה על 350,000 ₪ והושגה (אפילו נעקפה קצת) ממש בערב ראש השנה. בנוסף, התקבלה תרומה נהדרת של עשרות שתילים וצמחים ממשתלת עין המפרץ, לטובת שיפור הנוי של המבנה.

תודה ענקית לכל החברים/ות, התושבים/ות וכן לזוהר וצוות המשתלה על רוחב הלב. איזו דרך מקסימה ונפלאה לפתוח את השנה.

ועצת תרבות מציעה:

אירועי סוכות תשפ"א

שישי 2.10 – חלוקת בירה ומוזיקה בשכונות

שבת 3.10 – משחק משפחות בהרשמה מראש

ראשון 4.10 – שיפוט הסוכות

שלישי 6.10 – ריצת ליל ירח בשני מסלולים בהרשמה מראש

שני-חמישי 5-6-7-8.10 – השתתפות בציור הקיר הקיבוצי (קיר הקיטור)

בהרשמה מראש

שישי 9.10 – חלוקת בירה ומוזיקה בשכונות

ניתן להירשם בלינקים שנשלחו דרך אפליקציית מקומי ודרך הלינקים בדף הפייסבוק של הקיבוץ.

צוות החג

מי האיש?

נולד וגדל באחד מהקיבוצים בארץ ★ שפת אמו ספרדית ★ בעל תואר ראשון בתקשורת
★ נשוי לאשה ששמה כשם אחותו.

מי האיש? תשובה בעלון הבא.

תמיכה נפשית לאזרחים וותיקים בביתם תקופת סגר שני

פרופ' יצחק בריק מהאגודה הישראלית לגרונטולוגיה מציע עזרה נפשית לאזרחים
וותיקים שנשארים בביתם.

ישנם מתנדבים שמוכנים לסייע טלפונית לאזרחים הוותיקים בביתם. ניתן לפנות
בטלפון מס' 03-5357161.

שנדע ימים טובים ובריאות לכולנו. חג שמח!

שמואל (סמיל) קידר,

מנכ"ל עמותות הל"ב – איגוד העמותות לזקן בישראל